

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 491

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
3. — Moțiune simplă „Opriti-o pe «Doamna în negru» de la Ministerul Șomajului și Prăbușirii Sociale”	2–3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 62 din 18 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
441. — Hotărâre pentru aprobarea amendamentului convenit între Guvernul României și Banca Europeană de Investiții, prin scrisoarea semnată la Luxemburg la 27 decembrie 2019 și la București la 10 ianuarie 2020, la Contractul de credit în cadrul Facilității de cofinanțare CSNR dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la București la 24 noiembrie 2008	9–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.038. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind publicarea acceptării amendamentelor la anexa Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta — Amendamente la anexele I, II și V la MARPOL — (Jurnale electronice de înregistrare), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.314(74) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 mai 2019.....	12–13
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
715. — Ordin pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2	14–15

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

MOȚIUNE SIMPLĂ

„Opriți-o pe «Doamna în negru» de la Ministerul Șomajului și Prăbușirii Sociale”

În temeiul art. 112 alin. (2) din Constituția României, republicată,

Senatul adoptă prezenta moțiune simplă.

Sunteți ministrul cel mai respins de actualul Parlament! Ați fost audiată de trei ori în Comisiile de muncă și protecție socială ale Parlamentului, reunite, de tot atâtea ori primind un vot de blam.

Ați fost votată în lipsă, ca, de altfel, întregul Guvern, în data de 14 martie, pentru simplul motiv că erați nominalizată în Guvernul anti-Covid.

Măsurile sanitare luate în urma decretării stării de urgență duceau inevitabil la turbulențe pe piața muncii direct legate de încetarea unor activități, reducerea altora, precum și de blocarea efectivă a economiei.

Trebuia să veniți cu măsuri care să preîntâmpine degradarea socială și a situației materiale a celor loviți de criză. Soluția dumneavoastră s-a numit Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30, care trebuia să reglementeze șomajul tehnic, precum și măsurile legate de acordarea de ajutoare diverselor categorii vulnerabile. A fost atât de prost scrisă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30, încât a fost nevoie să o modificați de șase ori, prin ordonanțe de urgență succesive. Vorbim de Ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 32, 53, 55, 59, 60, 70. Și dacă e să ne referim doar la domeniul pe care îl păstoriți. Ce argumente puteți găsi ca în doar 60 de zile să modificați de atâtea ori un act normativ, pe care tot dumneavoastră l-ați elaborat?

Starea de urgență v-a creat posibilitatea să introduceți și inovații legislative, astfel că prin Decretul nr. 240/2020, prin care a fost prelungită starea de urgență, dumneavoastră, ca participant activ la elaborarea decretului, alături de Guvern și Președinție, ați introdus în anexa nr. 1 la decret mai multe reglementări ce țin de legislația muncii, precum și a protecției sociale. Ați introdus *munca forțată*. Și, da, nu e un termen dur, este ceea ce ați făcut prin interzicerea demisiei pe întreaga perioadă a stării de urgență, orice angajat al statului fiind obligat, în numele luptei anti-Covid, să își vadă aprobată decizia unilaterală a demisiei abia după expirarea perioadei de urgență. Asta pentru că, la art. 56 din anexa nr. 1 la Decretul nr. 240, ați interzis aplicarea prevederilor art. 81 alin. (4) din Codul muncii cu privire la demisie și termenele de preaviz aferente.

Vă atragem atenția că, deși România, prin Guvern, a notificat Consiliului Europei suspendarea Convenției Europene a Drepturilor Omului, există câteva articole care nu pot fi suspendate nici în stare de război, nici într-o altă situație de urgență: art. 2 din Convenție, prin care se interzice pedeapsa cu moartea, art. 3 din Convenție privind interzicerea torturii și art. 4 privind interzicerea sclaviei și a **muncii forțate** [nota bene: considerăm că prevederile art. 4 alin. (3) lit. c) din Convenție nu sunt aplicabile în cazul demisiei].

Tot în Decretul nr. 240, la art. 54 din anexă, ați introdus o inovație juridică de genul instituirii **vacanței forțate**, pentru că ați dat posibilitatea angajatorilor de a decide unilateral cu privire la efectuarea concediului de odihnă pe perioada stării de urgență.

În legislația românească concediul de odihnă este reglementat de Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. Având în vedere că acest decret nu abrogă și nici măcar nu suspendă prevederile din legislația muncii, respectiv Codul muncii, dispozițiile acestuia se aplică fără restricții.

Dreptul la concediu este un drept nenegociabil, care se acordă în virtutea legii și care se accesează numai cu acordul angajatului. Prin introducerea acestor două articole în anexa decretului prezidențial, ați încălcat Constituția României, dând Președintelui puteri pe care nu le are, și anume de a legifera. Drepturile fundamentale ale cetățenilor, pe care Constituția le consideră necesar a fi restrânse de regimul stării de urgență, au fost enumerate în decret, iar printre acestea, dreptul la muncă nu se regăsea. Prin prevederile de mai sus ați încălcat articolul 41 din Constituție, care prevede că dreptul la muncă nu poate fi îngrădit.

Ministerul Muncii și Protecției Sociale ar fi putut regla aceste neajunsuri dacă și-ar fi dorit cu adevărat protecția angajaților și a angajatorilor, prin reglementarea, prin act normativ cu putere de lege, a tuturor aspectelor ce țin de domeniul muncii și protecției sociale prevăzute în anexa nr. 1 la Decretul nr. 240/2020, care să poată fi aplicate legal și corect.

Ați gestionat foarte prost situația românilor plecați, după cum spuneți dumneavoastră, de bunăvoie, pentru activități sezoniere în țări din vestul Europei. În ce situație s-a întâmplat acest lucru!? În situația stării de urgență, când aveam interdicții de a părăsi localitatea, darămite țara.

Situația de fapt: pe 9 aprilie, cu 3 zile înainte de Paștele catolic și 10 zile înainte de Paștele ortodox, fără nicio intervenție din partea autorităților competente din subordinea dumneavoastră, grupuri mari de români, din nordul Moldovei și din Transilvania, s-au adunat pe Aeroportul din Cluj încălcând toate regulile impuse de ordonanțele militare, precum și de către autoritățile sanitare. Știați prea bine că erați obligați, ca minister, prin Inspectoratul Teritorial de Muncă (ITM), să verificați furnizorii de servicii de plasare de forță de muncă în străinătate, în conformitate cu art. 82 alin. (5) din Legea nr. 156/2000, cu 5 zile lucrătoare înainte. Dar ați ales să suspendați controalele efectuate de ITM pe perioada stării de urgență în loc să verificați, prin instituțiile dumneavoastră, dacă lucrătorii români plecați la muncă, în Germania, de exemplu, au fost instruiți, anterior, de către furnizori, cu privire la principalele prevederi ale legislației germane în contextul pandemiei Covid-19. În loc să vă fi deplasat în Germania pozând în „Deus ex machina”, când lucrurile erau deja complicate pentru românii de acolo, ar fi fost mai ieftin și mai rapid să vă fi deplasat la Cluj, pentru a verifica situația celor care așteptau deja, de peste jumătate de zi, pe aeroport.

Nu ne-ați prezentat câte contracte de mediere și contracte individuale de muncă încheiate de aceste persoane plecate la

muncă în Germania ați verificat. Toate aceste probleme să fi fost oare cauzate de faptul că activitatea ITM-urilor era suspendată prin art. 34 din Decretul prezidențial?!

Vă lăudați în permanență că sunteți ministrul care muncește cel mai mult din Guvernul României, că dintre toți miniștrii Muncii, de la Verdeț până astăzi, sunteți de departe cel mai harnic. Și mai că am fi crezut acest lucru, atunci când v-am văzut cu câtă seriozitate ați abordat situația celor 32 de cetățeni din Sri Lanka. Așteptăm cu nerăbdare următorii 200 de ani, eventual, ca să rezolvați și situația celor 400.000 de români care au rămas fără locuri de muncă până la 1 iunie.

Managementul, cuvântul pe care îl iubiți atât de mult, încât îl repetați obsesiv, este, de fapt, micro-management, în cazul dumneavoastră. Primele realizări cu care v-ați lăudat la Muncă au fost acelea că ați dispus spălătul treptelor și al geamurilor de la intrarea în clădire, lucru pe care îl făceau, zilnic, oricum, femeile de serviciu. Apoi v-ați pus consilierul să blocheze parcare, astfel încât angajații să nu poată pleca de la serviciu la finalizarea programului, ci doar când vreți dumneavoastră. Nu conta că aveau copii care îi așteptau la porțile grădinițelor și școlilor. Toate acestea pentru ca, ulterior, să vă dați peste cap pentru a concedia liftiera, care nici măcar nu era angajată a ministerului, ci a firmei care asigură, potrivit legii, mentenanța liftului. Cam aceasta este capacitatea dumneavoastră, doamnă Alexandru, de micro-management, ați fi fost mai potrivită pentru șefă la Gospodărie.

Cât despre munca dumneavoastră de reorganizare a serviciilor din subordinea ministerului, vă dăm un singur citat, al fostului director al Casei Naționale de Pensii Publice, Laurențiu Tenț, de dumneavoastră numit, tot de dumneavoastră demis: „Nu am executat toate fanteziile imposibile ale doamnei ministru! Nu am putut să susțin lucruri false!”

Asta, după ce ați demolat ghișeele de la casele de pensii, pentru a apropia funcționarii de cetățeni, fix în prag de pandemie, cu două săptămâni înainte de a-i distanța, din nou, prin ordonanță militară.

Se aude în sistem că ați trimis adrese către casele județene de pensii, tot în plină pandemie, să verifice dacă persoanele pentru care se solicită ajutor de deces chiar și-au pierdut viața, de se cruceau angajații și se întrebau dacă nu cumva ar trebui să discute cu rudele defunctului, pentru a le permite să fie a opta persoană de la înmormântare.

În schimb, ați înghețat pensia minimă, adică v-ați răzbnat pe cei mai năpăstuiți dintre părinții și bunicii noștri. Nu ați declarat niciodată, cu subiect și predicat, că veți mări punctul de pensie cu 40%, de la 1 septembrie, așa cum prevede Legea nr. 127/2019.

A trecut 1 iunie, Ziua Internațională a Copilului! Copiii noștri așteaptă de la 1 ianuarie dublarea alocațiilor! Ați prorogat termenul de aplicare, prin Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 2/2020, până la 1 august. Acum probabil așteptați 1 august să mai prorogați încă o dată. Am fi crezut că economia pe care ați făcut-o la buget o veți folosi pentru stimularea unor programe active de ocupare, pentru cei 400.000 de șomeri care așteaptă soluții sau măcar pentru suplimentarea bugetelor necesare acordării stimulentei de risc, de 2.500 de lei, și pentru angajații din asistență socială, pe care i-ați arestat la locul de muncă în ture de câte 14 zile, apoi la domiciliu, tot 14 zile. Dumneavoastră, care sunteți cea mai „harnică”, ați trecut cu vederea, timp de o lună și jumătate, faptul că acești oameni nu au avut contact cu familia atâta timp, nu și-au putut îngriji copiii sau părinții, dedicându-și activitatea, 24 de ore din 24, beneficiarilor din centrele rezidențiale. În loc să vă preocupați pentru includerea angajaților din asistență socială printre beneficiarii stimulentei de risc, ați așteptat să furați ideea dintr-un amendament al Parlamentului, ca să mai dați o ordonanță de urgență, care modifică altă ordonanță de urgență, după modelul patentat la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30.

Mai mult, nu ați dispus nici măsuri de testare a personalului din centre, nu ați verificat calitatea serviciilor oferite, astfel că mai mulți angajați, apoi beneficiari s-au îmbolnăvit de coronavirus.

Acum, spre încheiere, spuneți-ne și nouă, ce tot munciți la ministerul pe care îl coordonați!? Pentru că:

— nu ați inițiat procesul de recalculare a celor 5 milioane de pensii, în baza noii Legi a pensiilor nr. 127/2019;

— nu v-ați ocupat ca nivelul de trai al românilor să nu scadă cu 10%;

— nu aveți niciun proiect prin care cei peste un milion de români întorși în țară de la declanșarea pandemiei să rămână și să muncească acasă;

— nu ați făcut nimic pentru a opri invazia celor 12.000 de specialiști liberali de marcă, precum chelneri, ciocli, coafeze, manichiuriste, lăutari, în funcții la stat. Mai mult, prin decretele și ordonanțele date pentru instaurarea și reglementarea stării de urgență și de alertă, ați încurajat angajarea fără concurs la stat, iar, în paralel, ați concediat funcționari cu vechime, experiență, numiți prin concurs.

Dacă toate acestea s-ar fi întâmplat în patru ani de zile am fi spus că e un mandat normal, în care există și scăpări. „*Errare humanum est, sed perseverare diabolicum!*” Nu doar că ați perseverat, dar ați condensat în aceste doar câteva luni de mandat toate erorile posibile vouă și imposibile nouă!

Cunoaștem că „*Qvod licet Jovi, non licet bovi!*”, dar nu credeți că e timpul să coborâți printre noi, muritorii, să renunțați la morga olimpică și să priviți românii în ochi, să vedeți spaima care i-a cuprins pe toți, de la mic la mare, în contextul pandemiei transformate de Guvern într-o criză economică și socială, ce nu-și poate găsi rezolvarea în sprijinurile din Palatul Victoria!?

Nu condamnați românii la sărăcie, plecați de bunăvoie!

Această moțiune simplă a fost adoptată de Senat în ședința din 9 iunie 2020, cu respectarea prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 168 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 9 iunie 2020.
Nr. 3.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 62

din 18 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, excepție ridicată de Societatea BRD Groupe Sociétés Générale — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 1.882/97/2010/a14 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 742D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Simona Maria Miloș și domnul avocat Stan Tîrnoveanu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorilor aleși prezenți, mai întâi doamnei avocat Simona Maria Miloș, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate în raport cu temeiurile constituționale invocate. Cu titlu preliminar, menționează Decizia nr. 1 din 20 ianuarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă și s-a stabilit că existența unor măsuri asigurătorii înființate în cadrul unui proces penal asupra bunurilor unei persoane juridice, în vederea confiscării speciale, a reparării pagubei produse prin infracțiune sau a garantării executării cheltuielilor judiciare: nu suspendă procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 85/2014 în ceea ce privește bunul sechestrat; nu este de natură a indisponibiliza bunul asupra căruia a fost începută procedura de valorificare conform dispozițiilor legii insolvenței; nu împiedică lichidarea bunurilor efectuată de lichidatorul judiciar în exercitarea atribuțiilor conferite de lege.

4. În continuare, față de temeiurile constituționale menționate în motivarea excepției de neconstituționalitate, susține că, deși există jurisprudență în materie, prevederile criticate nu au mai fost analizate de către instanța de contencios constituțional din perspectiva criticilor formulate în prezenta cauză, prin prisma unui creditor ipotecar, potențial adjudecatar al bunurilor, având în vedere practica instituțiilor bancare de a-și adjudeca în contul creanței bunurile debitorului, aspect care nu a fost pus în

practică, tocmai ca urmare a intervenției legislative prin normele criticate și ca urmare a sechestrului instituit asupra bunurilor, și nici în raport cu prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 53 alin. (2).

5. De asemenea, pune în discuție situația bunurilor sechestrate valorificabile în procedura insolvenței în dinamica legislativă, respectiv Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, și Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență. În acest context, se precizează că regula, cu excepția prevederilor criticate, a fost aceea a vânzării bunurilor libere de orice sarcini, inclusiv în ceea ce privește măsurile asigurătorii instituite în cursul procesului penal, și cu excepția măsurilor asigurătorii dispuse în procesul penal în vederea confiscării speciale sau extinse astfel cum prevede Legea nr. 85/2014, situație în care bunurile nu se mai află în patrimoniul debitoarei.

6. În continuare, prezintă motivarea excepției de neconstituționalitate, raportat la prevederile constituționale invocate, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale cu privire la neretroactivitatea legii. În acest context, prezintă situația concretă a cauzei, respectiv faptul că procedura insolvenței a fost deschisă în anul 2010, astfel că toate raporturile juridice ar trebui să fie guvernate de legea în vigoare la momentul deschiderii procedurii insolvenței, atunci când creditorii și debitorii își prefigurează șansele de valorificare a bunurilor în procedură, în sens contrar, se aduce atingere principiului neretroactivității legii. Dacă s-ar fi cunoscut posibila modificare a legii, s-ar fi optat pentru o procedură de executare individuală, prevăzută de dreptul comun, în care vânzarea este liberă de orice sarcini. În acest context, precizează că se încalcă principiul egalității în fața legii prin raportare la executarea silită din dreptul comun, precum și prin raportare la procedura insolvenței prevăzută de Legea nr. 85/2014, nefiind vreo rațiune care să justifice aplicarea unor măsuri diferite, deși situațiile sunt identice. În final, arată că în materia falimentului, procedura este una execuțională colectivă, moment de la care societatea se lichidează, respectiv se radiază, aspect ce este în consonanță și cu normele europene referitoare la eliminarea barierelor cu privire la ieșirea de pe piață a operatorilor economici.

7. Având cuvântul, domnul avocat Stan Tîrnoveanu precizează că în examinarea excepției de neconstituționalitate, indiferent că este vorba de spețe civile sau penale, trebuie avute în vedere valorile protejate prin măsurile asigurătorii, instituite în cursul procesului penal, respectiv dreptul de proprietate, dreptul creditorului de a se îndestula, aspecte relevante și în jurisprudența instanței de contencios constituțional. De asemenea, cu privire la sechestrul, arată că, potrivit aceleiași jurisprudențe, acesta este o măsură asigurătorie de drept penal, iar nu o sancțiune penală, care poate fi dispusă împotriva persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, dar nu ca o consecință a răspunderii penale, nedepinzând de

gravitatea faptei săvârșite, neavând, așadar, caracter punitiv, ci eminentement preventiv. Prin urmare, și normele de drept comun prevăd vânzarea bunurilor libere de orice sarcini, deoarece părțile într-o procedură execuțională nu sunt bunurile, ci creditorul și debitorul cu averea sa; în continuare, după lichidarea bunurilor, răspunderea revine persoanei fizice sau juridice, bunurile neavând vreo culpă în procedură, sigurul scop fiind reprezentat de îndestularea creditorilor, indiferent de felul procedurii și al creditorilor (creditori ipotecari, creditori salariați în procedura insolvenței, creditori bugetari etc.). Or, normele criticate prevăd modalități distincte de înstrăinare a bunurilor în procedura de executare silită de drept comun sau în procedura fiscală, deși toate sunt proceduri execuționale analoage, ceea ce este contrar prevederilor art. 16 și art. 53 din Constituție. În acest context, face referire la jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

8. Față de această împrejurare, apreciază că normele criticate creează efecte neclare, ceea ce conduce și la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), întrucât nu s-au urmărit toate efectele cu privire la aplicabilitatea sancțiunii, la faptele săvârșite etc., nefiind sancționat vreun creditor, deoarece măsura respectivă are menirea de a proteja patrimoniul terțului și nu are nicio legătură cu persoana despre care se pretinde că a săvârșit o faptă penală. Având în vedere coroborarea unor texte din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, apreciază că sunt încălcate prevederile art. 15, art. 44 și art. 136 din Constituție, pentru motivele prezentate în notele scrise depuse la dosarul cauzei, precum și dispozițiile art. 135 din Legea fundamentală. În final, face referire la punctul de vedere al Guvernului, prin care se arată că prevederile criticate nu retroactivează și chiar au fost abrogate. Față de această împrejurare, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și pronunțarea unei decizii interpretative, în sensul că prevederile criticate au fost abrogate *expressis verbis* prin art. 344 lit. f) din Legea nr. 85/2014.

9. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii, în principal, de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât aspectele relevate vizează chestiuni de interpretare și aplicare a legii, care țin de resortul instanței de judecată; în subsidiar, solicită respingerea ca neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate vizează procedura de valorificare a bunurilor de către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, respectiv o procedură judiciară. Aceste norme sunt de imediată aplicare, neputându-se pune problema încălcării principiului neretroactivității legii civile. Cu privire la celelalte aspecte, precizează că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat, sens în care este Decizia nr. 522 din 11 iulie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

10. Prin Încheierea din 7 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.882/97/2010/a14, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Societatea BRD Groupe Société Générale — S.A., cu sediul în București, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare principiului neretroactivității legii, aplicându-se

unor situații anterioare adoptării acestora. Arată că insolvența acestei societăți a fost deschisă sub imperiul prevederilor Legii nr. 85/2006, inclusiv instituirea sechestrului penal, înainte de modificările operate prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale. Prin urmare, la acel moment, atât debitorul față de care s-a deschis procedura insolvenței, cât și creditorii și-au prefigurat șansele de obținere a unui anumit preț în urma valorificării bunurilor, știind că se vor vinde libere de sarcini. Chiar și instituțiile publice care instituiau măsurile asigurătorii în cursul procesului penal intrau în concurs cu creditorii pentru distribuirea sumelor obținute din vânzare, acestea urmând a fi distribuite cu prioritate celor care aveau cauze de preferință, neputând fi menținute aceste măsuri asigurătorii în situația valorificării bunurilor. Or, în cauza de față, deși există o hotărâre definitivă de deschidere a procedurii insolvenței și un drept de ipotecă asupra bunului, acesta a fost indisponibilizat prin aplicarea unor măsuri asigurătorii dispuse în cursul unui proces penal și nu poate fi valorificat în procedura insolvenței debitorului său, ca urmare a prevederilor legale criticate. Astfel, se încalcă dreptul la un proces echitabil, având în vedere că executarea silită face parte din noțiunea de proces, și dreptul de proprietate al creditorului ipotecar și al adjudecatarului prin menținerea tuturor măsurilor asigurătorii și înlăturarea dreptului unui creditor ipotecar de a își satisface creanța înscrisă cu prioritate în cartea funciară a imobilului. Deopotrivă, prin normele criticate se instituie o preferință a creanțelor provenind dintr-un proces penal și o poziție de inferioritate pentru creditorul din insolvență față de cel din executarea silită din dreptul comun, precum și față de creditorii cărora li se aplică noul cadru legislativ în materie de insolvență reprezentat de Legea nr. 85/2014. Prin urmare, drepturile constituționale mai sus menționate sunt restrânse nejustificat, în condițiile în care partea beneficiază deja de o hotărâre judecătorească definitivă de deschidere a procedurii insolvenței, intrată în puterea lucrului judecat, și prin care s-a configurat o anumită finalitate a procedurii. În contextul criticilor formulate se menționează jurisprudența Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

12. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă** opinează în sensul că textul supus controlului de constituționalitate nu prevede o aplicare retroactivă, fiind un text care reglementează o procedură judiciară ce este de imediată aplicare. Însă susține că există suficiente temeiuri pentru aprecierea ca neconstituțională a prevederilor art. 53 din Legea nr. 85/2006, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 255/2013 prin raportare la dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2), art. 136 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție. În acest sens arată că, într-adevăr, situația creditorilor în procedura insolvenței apare ca precară față de cea a creditorilor care optează pentru procedura executării silite, fie de drept comun, fie reglementată de Codul de procedură fiscală. Această precaritate rezidă în imposibilitatea valorificării bunului grevat de măsura adoptată în procesul penal. Creditorii sunt puși în inferioritate față de beneficiarul final al măsurii asigurătorii, cu atât mai mult cu cât nici nu este obligatoriu ca acest beneficiar să fi participat la procedura insolvenței. Practic este grevat scopul procedurii insolvenței, deoarece bunurile supuse măsurilor asigurătorii instituite în cursul procesului penal nu pot fi valorificate în procedura insolvenței, nefiind nici excluse din patrimoniul valorificabil pentru a se putea ajunge la finalizarea procedurii insolvenței. Drepturile de creanță ale creditorilor sunt evident afectate prin reducerea șanselor de realizare a acestora, aceștia având o poziție defavorizată prin raportare la cea a beneficiarului măsurii asigurătorii. De altfel, prin noul cadru legislativ

reprezentat de Legea nr. 85/2014, reglementarea menținerii eventualelor sarcinii a prevăzut o limitare drastică a situațiilor în care aceasta este posibilă, dispozițiile art. 91 alin. (1) din această lege prevăzând că măsura asigurătorie poate fi menținută doar dacă a fost dispusă în vederea confiscării speciale și/sau confiscării extinse.

13. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textul criticat reglementează aspecte procedurale, este de imediată aplicare și nu retroactivează. Bunurile înstrăinate în procedura de insolvență anterior intrării în vigoare a acestor norme nu sunt supuse retroactiv indisponibilizării și nu se instituie sarcini penale pentru adjudecatari. Dispozițiile art. 53 din Legea nr. 85/2006 stabilesc regula că în procedura insolvenței bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidator sunt dobândite libere de orice sarcini, precum ipoteci, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asigurătorii. Astfel, se urmărește maximizarea averii debitorului în vederea acoperirii unei părți cât mai mari din pasiv, fiind o procedură colectivă în care participă toți creditorii, iar în cadrul acestei proceduri creditorii nu trebuie să fie discriminați, iar cei care se află în aceeași situație, de fapt și de drept, au aceleași drepturi și obligații; în procedura de faliment are loc executarea silită colectivă a debitorului după reguli clar stabilite de legiuitor, menite să asigure echilibrul părților. Totodată, sunt prevăzute și excepții de la dobândirea bunului liber de sarcini raportat la importanța valorilor sociale ocrotite prin procesul penal. Astfel, s-au exceptat măsurile asigurătorii și măsurile preventive specifice, instituite în cursul procesului penal, neputându-se reține că se acordă, în mod discriminatoriu și nejustificat, o poziție privilegiată dreptului de creanță al persoanelor în folosul cărora s-au instituit aceste măsuri, deoarece aceste persoane au o altă situație față de ceilalți creditori, fiind victime ale unei infracțiuni. Prin acest mod, legiuitorul a înțeles să le protejeze interesele, bunurile indisponibilizate având un regim diferit. Cu privire la adjudecatar, se arată că este adevărat că acesta achiziționează bunul cu sarcini penale, dar își asumă acest risc, cunoscând situația bunului. Astfel, nu i se încalcă dreptul de proprietate, problemă care s-ar putea pune doar în cazul în care adjudecatarul nu este informat că bunul cumpărat este afectat de măsuri penale. Prin urmare, părțile au dreptul la un proces echitabil în condițiile reglementate de legiuitor, iar soluția legislativă este clară și se aplică tuturor celor aflați într-o asemenea ipoteză. Faptul că în majoritatea cazurilor bunul indisponibilizat în dosarul penal nu are nicio legătură cu fapta penală nu ține de neconstituționalitatea legii ce reglementează procedura insolvenței, ci de modul concret în care organele de cercetare penală și instanțele de judecată aplică legea penală și instituie aceste măsuri.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

16. La dosarul cauzei, Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România a depus un memoriu *amicus curiae* în legătură cu excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 53 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, care au următorul cuprins: *„Bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidator, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de prezenta lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum ipoteci, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asigurătorii, cu excepția măsurilor asigurătorii sau măsurilor preventive specifice, instituite în cursul procesului penal.”*

19. Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V — *Dispoziții tranzitorii și finale* din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Însă, având în vedere prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora *„Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date.”*, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

20. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) cu privire la principiul neretroactivității legii civile, ale art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată, ale art. 53 alin. (2) privind condițiile în care poate fi dispusă restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 136 alin. (5) referitor la inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia consideră că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate în susținerea acesteia, deoarece procedura insolvenței acestei societăți a fost demarată sub imperiul prevederilor Legii nr. 85/2006, inclusiv instituirea măsurilor asigurătorii sau măsurilor preventive specifice, instituite în cursul procesului penal, înainte de modificările operate prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale. Prin urmare, la acel moment, atât debitorul față de care s-a deschis procedura insolvenței, cât și creditorii și-au prefigurat șansele de obținere a unui anumit preț în urma valorificării bunurilor, știind că se vor vinde libere de sarcini. De asemenea, se precizează că, prin noul cadru legislativ reprezentat de Legea nr. 85/2014, s-a restrâns această măsură, respectiv au fost excluse de la vânzarea liberă de sarcini, în cadrul procedurii, numai acele bunuri asupra cărora sunt dispuse măsuri asigurătorii în procesul penal în vederea confiscării speciale și/sau confiscării extinse.

22. În acest context, Curtea observă că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, și anume art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată și art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private în condițiile legii, sens

în care este Decizia nr. 522 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 26 ianuarie 2018, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

23. Cu acel prilej, Curtea a constatat că, în contextul legislativ criticat, dispozițiile art. 53 din Legea nr. 85/2006 statuează că în procedura insolvenței bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidator, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum ipotecă, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asigurătorii, cu excepția măsurilor asigurătorii sau măsurilor preventive specifice, instituite în cursul procesului penal. Totodată, cu prilejul completărilor operate la Legea insolvenței, au fost modificate și dispozițiile legale care reglementează anumite aspecte cu privire la măsurile asigurătorii și la măsurile preventive specifice prevăzute de Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală.

24. Potrivit art. 493, cu denumirea marginală *Măsurile preventive*, din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin art. 102 pct. 296 din Legea nr. 255/2013, judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, la propunerea procurorului, sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară ori instanța poate dispune, dacă există motive temeinice care justifică suspiciunea rezonabilă că persoana juridică a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și numai pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal, una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) interdicția inițierii ori, după caz, suspendarea procedurii de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice; b) interdicția inițierii ori, după caz, suspendarea fuziunii, a divizării sau a reducerii capitalului social al persoanei juridice, începută anterior sau în cursul urmăririi penale; c) interzicerea unor operațiuni patrimoniale, susceptibile de a antrena diminuarea activului patrimonial sau insolvența persoanei juridice; d) interzicerea încheierii anumitor acte juridice, stabilite de organul judiciar; e) interzicerea desfășurării activităților de natura celor cu ocazia cărora a fost comisă infracțiunea [art. 493 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Pentru a asigura respectarea măsurilor prevăzute la alin. (1), persoana juridică poate fi obligată la depunerea unei cauțiuni constând într-o sumă de bani care nu poate fi mai mică de 10.000 lei. Cauțiunea se restituie la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, de amânare a aplicării pedepsei, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de încetare a procesului penal, pronunțate în cauză, dacă persoana juridică a respectat măsura sau măsurile preventive, precum și în cazul în care, prin hotărâre definitivă, s-a dispus achitarea persoanei juridice [art. 493 alin. (2) din Codul de procedură penală]. Aceste măsuri preventive prevăzute pot fi dispuse pe o perioadă de cel mult 60 de zile, cu posibilitatea prelungirii în cursul urmăririi penale și a menținerii în cursul procedurii de cameră preliminară și al judecării, dacă se mențin temeiurile care au determinat luarea acestora, fiecare prelungire neputând depăși 60 de zile [art. 493 alin. (4) din Codul de procedură penală].

25. În virtutea art. 494, cu denumirea marginală *Măsurile asigurătorii*, din Codul de procedură penală, față de persoana juridică se pot lua măsuri asigurătorii, dispozițiile art. 249—256 și ale art. 549¹ aplicându-se în mod corespunzător. Potrivit alin. (1) și (2) ale art. 249, cu denumirea marginală *Condițiile generale de luare a măsurilor asigurătorii*, din Legea nr. 135/2010, astfel cum au fost modificate prin art. 102 pct. 166 din Legea nr. 255/2013, procurorul, în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în procedura de cameră preliminară ori în cursul judecării, poate lua măsuri asigurătorii, prin ordonanță sau, după caz, prin încheiere motivată, pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale

sau al confiscării extinse ori care pot servi la garantarea executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori a reparării pagubei produse prin infracțiune. Aceste măsuri asigurătorii constau în indisponibilizarea unor bunuri mobile sau imobile, prin instituirea unui sechestrul asupra acestora.

26. Față de această împrejurare, prin Decizia nr. 522 din 11 iulie 2017, paragraful 25, Curtea a observat că măsurile asigurătorii sau măsurile preventive specifice instituite în cursul procesului penal sunt, prin natura lor, măsuri cu caracter provizoriu, ce presupun indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile, în vederea garantării executării unei eventuale creanțe, repararea unui prejudiciu cauzat prin infracțiune și cu scopul de a asigura îndeplinirea părții civile/creditor, în cazul în care instanța judecătorească pronunță o hotărâre definitivă prin care stabilește existența unei creanțe în favoarea acesteia. Ca atare, bunurile indisponibilizate prin măsuri procesuale penale au un regim legal diferit, impus de existența unei proceduri speciale penale, ca urmare a importanței valorilor sociale ocrotite de lege, rațiune pentru care se derogă de la dreptul comun al procedurii insolvenței, potrivit căruia regula este că bunurile înstrăinate sunt dobândite libere de orice sarcini, precum ipotecă, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asigurătorii, excepția fiind măsurile asigurătorii sau măsurile preventive specifice, instituite în cursul procesului penal. Legiuitorul a prevăzut excepții de la dobândirea bunului liber de sarcini prin raportare la importanța valorilor sociale ocrotite prin procesul penal, astfel că au fost exceptate măsurile asigurătorii și măsurile preventive specifice, instituite în cursul procesului penal, fără ca prin aceasta să se încalce dreptul de proprietate al celorlalți creditori, care este ocrotit în mod egal pentru toate persoanele ce cad sub incidența normelor criticate.

27. Mai mult, prin prevederile criticate se asigură egalitatea tuturor creditorilor, inclusiv a celor în favoarea cărora instanța judecătorească pronunță o hotărâre definitivă prin care stabilește existența unei creanțe rezultate, spre exemplu, în urma producerii unui prejudiciu cauzat prin infracțiune, în raport cu ceilalți creditori ai aceluiași debitor, fiind o aplicare a prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate, care statuează că „*proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*”, dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului fiind garantate, însă conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege, astfel că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 523 din 5 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 12 ianuarie 2017). Ca atare, prin prevederile criticate este garantat, în mod egal, dreptul de proprietate pentru toți creditorii debitorului în faliment, în sensul că toți creditorii se pot îndeplini din averea debitorului, prin distribuirea sumelor rezultate din vânzarea bunului în procedura falimentului, în funcție de ordinea de prioritate stabilită de prevederile Legii nr. 85/2006, fiind în consonanță cu sensul noțiunii de procedură a falimentului prevăzută la art. 3 pct. 23 din Legea nr. 85/2006, respectiv acea procedură de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului (a se vedea Decizia nr. 522 din 11 iulie 2017, precitată, paragraful 26).

28. De altfel, și jurisprudența Comisiei Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu Decizia din 10 martie 1981, pronunțată în Cauza *X împotriva Belgiei*, este în sensul că procedurile legale instituite în materia insolvenței, de principiu, nu reprezintă o privare de proprietate asupra bunurilor, ci o măsură de control al folosirii acestora, în concordanță cu interesul general, potrivit art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în acest sens, a se vedea Hotărârea Curții Europene a

Drepturilor Omului din 17 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Luordo împotriva Italiei*, paragraful 67, și Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 5 iulie 2018, paragraful 32).

29. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dreptului de proprietate al judecatorului din procedura insolvenței, Curtea nu poate reține această critică, întrucât textul precizează clar cum pot fi bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau de lichidator. Astfel, dacă bunul se află în ipoteza normelor criticate, respectiv bunul în discuție nu este liber de sarcini și sunt instituite asupra acestuia măsuri asigurătorii sau măsuri preventive specifice, judecatorul, având cunoștință de acest aspect, are opțiunea de a dobândi un asemenea bun, având în vedere faptul că dreptul de proprietate se exercită în condițiile și în limitele stabilite de lege, potrivit prevederilor constituționale (a se vedea Decizia nr. 522 din 11 iulie 2017, paragraful 27). Mai mult, din evaluarea actelor dosarului cauzei, se observă că pretinsa încălcare a dreptului de proprietate al judecatorului nu este invocată de un judecator, care ar fi dobândit bunul cu sarcinile prevăzute de textul criticat. Or, problema garantării și ocrotirii constituționale a dreptului de proprietate nu se poate invoca în favoarea unei persoane care nu este titularul acestui drept, ce ar urma să se nască ulterior (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2012).

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

31. În ceea ce privește invocarea încălcării art. 15 alin. (2) și a art. 21 alin. (3) din Constituție în prezenta cauză, Curtea reține că aplicarea legii civile în timp este guvernată de principiile neretroactivității legii civile, principiul aplicării imediate a legii noi și principiul supraviețuirii legii vechi. Principiul neretroactivității legii civile este de rang constituțional și are o valoare absolută, în sensul că legiuitorul nu poate institui nicio derogare, și semnifică faptul că legea civilă se aplică tuturor situațiilor juridice născute după intrarea ei în vigoare, iar nu situațiilor juridice trecute, consumate (*facta praeterita*). În mod corelativ, potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării în vigoare a acesteia, ea se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare (*facta futura*), actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (*facta pendentia*). Cu alte cuvinte, aplicarea imediată a legii noi semnifică faptul că o situație juridică produce acele efecte juridice care sunt prevăzute de legea în vigoare la data constituirii ei (*tempus regit actum*) (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 19).

32. Din evaluarea prevederilor criticate și a celor prin care se completează art. 53 din Legea nr. 85/2006 nu reiese că acestea dispun cu privire la aplicarea retroactivă a acestora, ci numai pentru viitor, după intrarea în vigoare, la trei zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 78 din Constituție.

33. Ca atare, având în vedere cele prezentate și aplicând considerentele de principiu rezultate din jurisprudența Curții Constituționale cu privire la principiul neretroactivității legii civile la speța dedusă judecării, Curtea constată că prevederile art. 53 din Legea nr. 85/2006 sunt de imediată aplicare, fiind norme de procedură, astfel cum au fost completate prin art. 81 pct. 2 din Legea nr. 255/2013, produc efecte numai pentru viitor și nu sunt contrare art. 15 alin. (2) din Constituție.

34. În ceea ce privește pretinsa discriminare față de noile prevederi cuprinse în Legea nr. 85/2014, Curtea observă că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și discriminări (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 583 din 13 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 3 noiembrie 2016, paragraful 22). Aceste considerente sunt aplicabile și în situația persoanelor juridice, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat că anumite drepturi fundamentale aferente persoanelor fizice sunt aplicabile și persoanelor juridice.

35. În acest context, Curtea observă că, spre deosebire de textul criticat în prezenta cauză, prin noul cadru legislativ reprezentat de Legea nr. 85/2014 au fost excluse de la vânzarea liberă de sarcini, în cadrul procedurii, doar acele bunuri asupra cărora sunt dispuse măsuri asigurătorii în procesul penal în vederea confiscării speciale și/sau confiscării extinse (art. 91 din Legea nr. 85/2014).

36. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil prin aplicarea prevederilor legale în dinamica legislativă în contextul existenței unei hotărâri judecătorești prin care s-a deschis procedura insolvenței, Curtea observă că această critică este neîntemeiată. Faptul că legiuitorul, în virtutea rolului său prevăzut la art. 61 alin. (1) din Constituție, coroborat cu art. 126 alin. (2) din aceeași Lege fundamentală, a prevăzut anumite condiții în ceea ce privește bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidator, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de lege, nu este de natură să îndepărteze sau să anihileze efectele unei asemenea hotărâri judecătorești care să conducă la încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție. Dimpotrivă, prin legislația în materia procedurilor de insolvență se oferă soluții și garanții tocmai pentru a avea finalitate procedurile respective.

37. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este aplicabilă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 53 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 martie 2013, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în cap. II — *Drepturile și libertățile fundamentale* din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale* — din Constituție.

38. În ceea ce privește interpretarea și aplicarea în concret a normelor criticate la situațiile particulare invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că acestea sunt aspecte ce țin de resortul instanței de judecată și al autorităților îndrituite cu ducerea la îndeplinire a măsurilor instituite prin aceste dispoziții, coroborate cu celelalte norme în materia insolvenței și cu cele ale Codului de procedură penală și Codului de procedură civilă, în funcție de evoluția și de stadiul procedurilor prevăzute de lege. De altfel, pentru lămurirea unor astfel de chestiuni există și instituția recursului în interesul legii sau a dezlegării unor chestiuni de drept ce țin de resortul Înaltei Curți de Casație și Justiție, aspect realizat deja în practică cu privire la unele aspecte ce țin de coroborarea normelor și rangul de prioritate în ceea ce privește aplicarea prevederilor Codului de procedură civilă, ale Codului de procedură penală și ale Legii nr. 85/2014.

39. Față de cele prezentate, având în vedere și jurisprudența Curții Constituționale în materie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea nr. 85/2006, în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2), ale art. 16, ale art. 21 alin. (3), ale art. 44 alin. (1) și (2), ale art. 53 alin. (2) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

40. Distinct de cele prezentate, în ceea ce privește invocarea direct în fața Curții Constituționale a unor temeuri constituționale sau a unor critici de neconstituționalitate care nu au fost expuse în fața instanței de judecată *a quo* care a sesizat instanța de contencios constituțional, Curtea reiterează jurisprudența sa

41. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea BRD Groupe Société Générale — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 1.882/97/2010/a14 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 53 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentului convenit între Guvernul României și Banca Europeană de Investiții, prin scrisoarea semnată la Luxemburg la 27 decembrie 2019 și la București la 10 ianuarie 2020, la Contractul de credit în cadrul Facilității de cofinanțare CSNR dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la București la 24 noiembrie 2008

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 182/2008 pentru ratificarea Contractului de credit în cadrul Facilității de cofinanțare CSNR dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la București la 24 noiembrie 2008, aprobată prin Legea nr. 101/2009,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentul*) convenit între Guvernul României și Banca Europeană de Investiții, prin scrisoarea semnată la Luxemburg la 27 decembrie 2019 și la București la 10 ianuarie 2020, la Contractul de credit în cadrul

Facilității de cofinanțare CSNR dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la București la 24 noiembrie 2008, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 182/2008, aprobată prin Legea nr. 101/2009.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu
Ministrul fondurilor europene,
Ioan Marcel Boloș

București, 4 iunie 2020.
Nr. 441.

*) Traducere.

Trimis prin DHL/Anticipat prin PDF

Ministerul Finanțelor Publice
Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5, București
RO — 70060 București

România

În atenția: domnului Attila György, secretar de stat

JUOPS 2/SEE/AT/mf nr. 2019-2775

Luxemburg, 27 decembrie 2019

Ref. **Facilitatea de cofinanțare CSNR (Serapis: 2008-0170; FI 24.683)**

**Contract de finanțare încheiat între România și Banca Europeană de Investiții, semnat la București la 24 noiembrie 2008, cu amendamentele ulterioare („Contractul de credit”)
Amendamentul nr. 4 la Contractul de credit**

Stimați domni,
se face referire la:

- (i) Contractul de credit definit mai sus;
- (ii) scrisoarea dumneavoastră din data de 29 martie 2019.

1. Interpretare

Dacă nu sunt altfel definiți, termenii scriși cu majuscule ce sunt utilizați în această scrisoare au aceeași semnificație ca cea care le-a fost atribuită în Contractul de credit. Trimiterile la articole din această scrisoare sunt trimiteri la articolele din Contractul de credit.

În această scrisoare, „Data intrării în vigoare” înseamnă data confirmării pe care o dă Banca Împrumutatului în scris (inclusiv prin poștă electronică sau prin alte mijloace electronice), atestând faptul că Banca a primit în mod satisfăcător pentru ea, ca formă și conținut, două (2) exemplare originale ale acestei scrisori contrasemnate în mod corespunzător în numele Împrumutatului, împreună cu o copie a împuternicirii certificate a semnatarilor, dacă aceasta nu a fost transmisă anterior, și o copie a oricărei alte autorizări sau a altui document, opinie sau asigurare pe care Banca o consideră necesară sau dezirabilă (dacă l-a notificat în acest sens în mod corespunzător pe Împrumutat) în legătură cu încheierea și efectuarea tranzacției prevăzute în această scrisoare sau cu valabilitatea și aplicabilitatea acestei scrisori.

2. Renunțare

Producând efecte de la Data intrării în vigoare, Banca confirmă, prin prezenta, consimțământul său către Împrumutat de a renunța la dreptul său de a solicita Împrumutatului să plătească anticipat partea din împrumutul care nu a fost alocat unui beneficiar și partea din împrumutul care a fost alocat, dar nu a fost disponibilizată către un beneficiar până la 31 decembrie 2017, până la 30 iunie 2020, după cum se specifică în modificarea la articolul 4.03A litera (d) din Contractul de credit prevăzut mai jos. Pentru evitarea îndoielilor și pentru a da efect la renunțările și modificările prevăzute în prezenta scrisoare, se clarifică prin prezenta că Împrumutatul va avea dreptul să prezinte Băncii cereri de alocare pentru subproiectele B în conformitate cu articolul 1.01A din Contractul de credit pentru acea parte a împrumutului care nu a fost alocată unui beneficiar până la 31 decembrie 2017, pentru ca Banca să le poată lua în considerare pentru alocare în cadrul noului termen de alocare și de plată prevăzut în modificarea articolului 4.03A (d) din Contractul de credit prevăzut mai jos (adică 30 iunie 2020).

3. Amendamente la Contractul de credit

Producând efecte de la Data intrării în vigoare, Contractul de credit se amendează prin prezenta după cum urmează:

Articolul 4.03A(d)

„(d) Nealocarea sau nedisponibilizarea tragerilor către beneficiari prin autoritățile de management

La notificarea scrisă a Băncii, Împrumutatul poate rambursa anticipat:

(i) (aa) pentru prima tragere, la data care cade în 36 (treizeci și șase) de luni de la semnarea prezentului Contract de credit; și

(bb) pentru orice tragere care urmează primei trageri, la data care cade în 24 (douăzeci și patru) de luni de la o astfel de tragere;

partea din împrumut care nu a fost alocată, dacă suma alocată este mai mică de 80% din această tragere, sau care a fost alocată, dar nu a fost disponibilizată unui beneficiar până la acea dată, dacă suma disponibilizată este mai mică de 70% din această alocare;

(ii) partea din împrumut care nu a fost alocată sau care a fost alocată, dar nu a fost disponibilizată către un beneficiar (prin AM-uri, după caz) până la 30 iunie 2020.”

Anexa A

a) Paragraful A.1.3 (Calendar) al anexei A.1 (Descriere tehnică) se va modifica astfel încât să se citească următoarele:

„Schemele vor fi implementate și finalizate până la data de 31 martie 2019, cu excepția subproiectelor B, care vor fi implementate și finalizate până la data de 31 decembrie 2022.”

b) Paragraful 4 (Informații cu privire la încheierea lucrărilor și a primului an de activitate) al anexei A.2 a Contractului de credit se va modifica astfel încât să se citească următoarele:

„Împrumutatul va furniza Băncii următoarele informații cu privire la finalizarea proiectului și activitatea inițială, cel mai târziu până la termenul indicat mai jos.

Document/informații	Data livrării către Bancă
Raport privind finalizarea proiectului Subproiecte A = raportul privind finalizarea programului transmis Comisiei Europene Subproiecte B: — scurtă descriere a caracteristicilor tehnice ale Proiectului finalizat, explicând motivele oricăror modificări importante; — data finalizării fiecăreia dintre principalele componente ale Proiectului, explicând motivele oricărei eventuale întârzieri; — costul final al Proiectului, explicând motivele oricărei posibile majorări de cost în raport cu costul inițial bugetat; — numărul locurilor de muncă nou-create de proiect: atât locuri de muncă în timpul implementării, cât și locuri de muncă permanente nou-create; — o descriere a oricărei situații majore cu impact asupra mediului; — actualizarea procedurilor de achiziție (din afara UE); — actualizarea necesității sau a utilizării Proiectului, cu explicații; — orice chestiune importantă apărută și orice risc semnificativ care poate afecta activitatea proiectului; — orice acțiune juridică referitoare la proiect, care poate fi în curs de desfășurare.	30 iunie 2019, cu excepția subproiectelor B, a căror livrare către Bancă este 31 martie 2023
Limba rapoartelor	Engleză sau română”

4. Continuarea obligațiilor

Prevederile Contractului de credit vor continua, dacă această scrisoare nu stipulează altfel, având forță și efecte depline. Împrumutatul confirmă și acceptă că, în afara celor prevăzute în mod expres și agreate prin prezenta, această scrisoare nu constituie o renunțare din partea Băncii sau un amendament al celorlalți termeni sau condiții din Contractul de credit. Banca își rezervă toate drepturile contractuale și juridice pe care le are în cadrul acestui Contract de credit și potrivit legislației aplicabile.

Împrumutatul va face, la solicitarea Băncii și pe cheltuiala sa proprie, toate demersurile și toate acțiunile necesare sau dezirabile pentru intrarea în vigoare a amendamentelor efectuate sau ce urmează a fi efectuate ca urmare a acestei scrisori.

5. Legislația și jurisdicția aplicabilă

Această scrisoare și orice obligații necontractuale care decurg din sau în legătură cu aceasta vor fi guvernate de legile Marelui Ducat al Luxemburgului.

Părțile se supun jurisdicției Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Dacă sunteți de acord cu cele de mai sus, vă rugăm să returnați două (2) exemplare originale ale acestei scrisori în atenția doamnei Angela Iacomucci (tel. +352 4379 83466, e-mail: a.iacomucci@eib.org), inițializate pe fiecare pagină, purtând data și semnătură autorizată în numele și pentru România, reprezentată de Ministerul Finanțelor Publice, în calitate sa de Împrumutat, împreună cu o copie a împuternicirii certificate a semnatarilor, dacă acestea nu au fost deja furnizate, până cel târziu la data de 15 ianuarie 2020. După această dată, Banca își rezervă dreptul, la latitudinea sa, de a confirma, prin notificarea Împrumutatului, dacă acceptul față de această scrisoare al Împrumutatului este considerat sau nu a fi valabil exprimat de către Împrumutat.

BANCA EUROPEANĂ DE INVESTIȚII

[semnătură indescifrabilă] [semnătură indescifrabilă]

Massimo Novo

Anca Ocroteala

Acceptat și agreat pentru și în numele României,
reprezentată de Ministerul Finanțelor Publice,
în calitate de Împrumutat

Attila György,

secretar de stat

(nume și funcție)

[semnătură indescifrabilă]

Data:

10 ianuarie 2020

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

privind publicarea acceptării amendamentelor la anexa Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta — Amendamente la anexele I, II și V la MARPOL — (Jurnale electronice de înregistrare), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.314(74) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 mai 2019

Văzând Referatul Direcției transport naval nr. 17.094/609 din 30.04.2020 de aprobare a Ordinului ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor pentru publicarea acceptării amendamentelor la anexa Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta — Amendamente la anexele I, II și V la MARPOL — (Jurnale electronice de înregistrare), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.314(74) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 mai 2019,

ținând seama de prevederile art. 16(2)(f)(iii) și ale art. 16(2)(g)(ii) din Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978, la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se publică amendamentele la anexa Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta — Amendamente la anexele I, II și V la MARPOL — (Jurnale electronice de înregistrare), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.314(74) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 mai 2019,

prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 1 octombrie 2020.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

București, 4 iunie 2020.
Nr. 1.038.

ANEXĂ

REZOLUȚIA MEPC.314(74) (adoptată la 17 mai 2019)

Amendamente la anexa Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta

Amendamente la anexele I, II și V la MARPOL
(Jurnale electronice de înregistrare)

Comitetul pentru protecția mediului marin, amintind articolul 38(a) al Convenției privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului pentru protecția mediului marin conferite acestuia prin convențiile internaționale pentru prevenirea și controlul poluării marine de către nave,

amintind de asemenea articolul 16 al Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta (MARPOL), care specifică procedura de amendare și conferă organismului corespunzător al Organizației funcția de examinare și adoptare a amendamentelor la aceasta,

luând în considerare, la cea de-a șaptezeci și patra sesiune a sa, amendamentele propuse la anexele I, II și V la MARPOL referitoare la Jurnalele electronice de înregistrare, care au fost difuzate în conformitate cu articolul 16(2)(a) al MARPOL,

1 adoptă, în conformitate cu articolul 16(2)(d) al MARPOL, amendamentele la anexele I, II și V la MARPOL, al căror text este redat în anexa la prezenta rezoluție;

2 stabilește, în conformitate cu articolul 16(2)(f)(iii) al MARPOL, că amendamentele menționate trebuie considerate ca fiind acceptate la 1 aprilie 2020, în afara cazului în care, până la această dată, cel puțin o treime din părți sau părțile ale căror flote comerciale combinate reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale vor fi comunicat Organizației obiecțiile lor cu privire la amendamente;

3 invită părțile să ia notă de faptul că, în conformitate cu articolul 16(2)(g)(ii) al MARPOL, amendamentele menționate vor intra în vigoare la 1 octombrie 2020, după acceptarea acestora conform paragrafului 2 de mai sus;

4 solicită secretarului general, în scopul articolului 16(2)(e) al MARPOL, să transmită copii certificate ale prezentei rezoluții și a textului amendamentelor conținute în anexă tuturor părților la MARPOL;

5 solicită de asemenea secretarului general să transmită copii ale acestei rezoluții și ale anexei sale membrilor Organizației care nu sunt părți la MARPOL.

ANEXĂ
la Rezoluția MEPC.314(74)

A M E N D A M E N T E la anexele I, II și V la MARPOL (jurnale electronice de înregistrare)

Anexa I la MARPOL Reguli pentru prevenirea poluării cu hidrocarburi

Regula 1 — Definiții

1 Este adăugat un nou paragraf 39, după cum urmează:

„39 *Jurnalul electronic de înregistrare* înseamnă un dispozitiv sau un sistem, aprobat de Administrație, folosit în locul unui jurnal pe suport hârtie, pentru înregistrarea electronică a informațiilor necesare referitoare la descărcări, transferuri și alte operațiuni, conform cerințelor din prezenta anexă.”

Regula 17 — Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor, Partea I — Operațiuni în compartimentul de mașini

2 A doua frază a paragrafului 1 este înlocuită cu următoarea:

„Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor, fie ca parte a jurnalului de bord oficial al navei, fie ca jurnal electronic de înregistrare care trebuie să fie aprobat de Administrație, luând în considerare Liniile directe elaborate de Organizație sau în alt mod, trebuie să fie conform cu modelul prevăzut în apendicele III la prezenta anexă.”

3 În fraza a doua a paragrafului 4, după cuvintele „fiecare pagină completată” se adaugă cuvintele „sau grup de informații electronice”.

Regula 36 — Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor, Partea II — Operațiuni privind marfa/balastul

4 A doua frază a paragrafului 1 este înlocuită cu următoarea:

„Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor, Partea II, fie ca parte a jurnalului de bord oficial al navei, fie ca jurnal electronic de înregistrare care trebuie să fie aprobat de Administrație, luând în considerare Liniile directe elaborate de Organizație sau în alt mod, trebuie să fie conform cu modelul prevăzut în apendicele III la prezenta anexă.”

5 În fraza a doua a paragrafului 5, după cuvintele „fiecare pagină completată” se introduc cuvintele „sau grup de informații electronice”.

Anexa II la MARPOL Reguli pentru controlul poluării cu substanțe lichide nocive în vrac

Regula 1 — Definiții

6 Este adăugat un nou paragraf 22, după cum urmează:

„22 *Jurnalul electronic de înregistrare* înseamnă un dispozitiv sau un sistem, aprobat de Administrație, folosit în locul unui jurnal pe suport hârtie, pentru înregistrarea electronică a informațiilor necesare referitoare la descărcări, transferuri și alte operațiuni, conform cerințelor din prezenta anexă.”

Regula 15 — Jurnalul de înregistrare a mărfii

7 Paragraful 1 existent este înlocuit cu următorul:

„Fiecare navă căreia i se aplică această anexă trebuie să aibă un Jurnal de înregistrare a mărfii, fie ca parte a Jurnalului de bord oficial al navei, fie ca jurnal electronic de înregistrare care trebuie să fie aprobat de Administrație, luând în considerare Liniile directe elaborate de Organizație sau în alt mod, conform modelului prevăzut în apendicele II la prezenta anexă.”

8 În prima frază a paragrafului 4, după cuvintele „fiecare pagină” se introduc cuvintele „sau grup de informații electronice”.

Anexa V la MARPOL Reguli pentru prevenirea poluării cu gunoi de la nave

Regula 1 — Definiții

9 Este adăugat un nou paragraf 19, după cum urmează:

„19 *Jurnalul electronic de înregistrare* înseamnă un dispozitiv sau un sistem, aprobat de Administrație, folosit în locul unui jurnal pe suport hârtie, pentru înregistrarea electronică a informațiilor necesare referitoare la descărcări, transferuri și alte operațiuni, conform cerințelor din prezenta anexă.”

Regula 10 — Afișe, planuri de management al gunoiului și înregistrarea operațiunilor cu gunoi

10 A doua frază din partea introductivă a paragrafului 3 este înlocuită cu următoarea:

„Jurnalul de înregistrare a operațiunilor de descărcare a gunoiului, fie ca parte a Jurnalului de bord oficial al navei, fie ca jurnal electronic de înregistrare care trebuie să fie aprobat de Administrație, luând în considerare Liniile directe elaborate de Organizație sau în alt mod, trebuie să fie conform modelului prevăzut în apendicele II la prezenta anexă.”

11 În a doua frază a paragrafului 3.1, după cuvintele „Fiecare pagină completată” se introduc cuvintele „sau grup de informații electronice”.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 2.267 din 4.06.2020 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, cu modificările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 433/2020 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 și 224 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 34 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să fie autorizate și să facă dovada acreditării/înscrierii în procesul de acreditare;”

2. La articolul 34, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Documentele prin care se face dovada acreditării/înscrierii în procesul de acreditare, prevăzute la alin. (2) lit. b), se transmit/se depun la casele de asigurări de sănătate până la cel târziu la data de 15 iunie 2020.”

3. La anexa nr. 4 la normele tehnice, în anexa la contract, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. dovada acreditării/înscrierii în procesul de acreditare.”

4. La anexa nr. 5 la normele tehnice, în anexa A, punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. dovada acreditării/înscrierii în procesul de acreditare.”

Art. II. — Pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, cu modificările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. II și III din Hotărârea Guvernului nr. 433/2020 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, până la data de 30 septembrie 2020 se implementează următoarele măsuri:

1. serviciile medicale, medicamentele, materialele sanitare specifice, dispozitivele medicale și altele asemenea din cadrul

programelor naționale de sănătate curative se acordă și se validează fără a fi necesară utilizarea cardului național de asigurări sociale de sănătate sau a documentelor înlocuitoare ale acestuia prevăzute la art. 223 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

2. pentru serviciile medicale și materialele sanitare specifice înregistrate/eliberate off-line, din cadrul programelor naționale de sănătate curative, nu este obligatorie transmiterea în termen de 3 zile lucrătoare de la data acordării, respectiv eliberării acestora, în Platforma informatică a asigurărilor de sănătate;

3. pentru situațiile prevăzute la pct. 1 și 2 nu se aplică reglementările privind validarea și decontarea serviciilor, prin utilizarea cardului național de asigurări sociale de sănătate sau a documentelor înlocuitoare, respectiv transmiterea acestora în Platforma informatică a asigurărilor de sănătate (PIAS) în termen de 3 zile lucrătoare, precum și cele privind sancțiunile aplicabile, prevăzute în Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare;

4. măsurile prevăzute la pct. 1—3 pentru unitățile sanitare cu paturi, furnizorii de servicii medicale paraclinice, furnizorii de medicamente, furnizorii de servicii de radioterapie, precum și furnizorii de servicii de dializă se aplică până la data de 30 iunie 2020;

5. medicul de familie poate emite prescripție medicală în continuare pentru bolnavii tratați în cadrul programelor naționale de sănătate curative cu schemă terapeutică stabilă, în baza documentelor medicale care au fost emise bolnavilor de către medicul specialist — scrisoare medicală și/sau confirmarea înregistrării formularului specific de prescriere, și pentru medicamentele, eliberate prin farmaciile cu circuit deschis, care până la data instituirii stării de urgență erau prescrise de către medicii specialiști în conformitate cu limitările de prescriere prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale

corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, precum și în Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare;

6. formele farmaceutice cu administrare orală, precum și formele farmaceutice cu administrare subcutanată/intramusculară ale medicamentelor specifice utilizate în cadrul programelor naționale de sănătate curative, cu excepția Programului național de sănătate mintală, care se eliberează exclusiv prin farmaciile cu circuit închis ale unităților sanitare cu paturi, pot fi eliberate și unei persoane care ridică medicamentele în numele bolnavului, ca urmare a evaluării bolnavului de medicul de specialitate din spital prin orice mijloace de comunicare. Persoana care ridică medicamentele în numele bolnavului va prezenta un document de identitate, pentru asigurarea unei evidențe la nivelul unității sanitare. Formele farmaceutice cu administrare orală pot fi transmise la domiciliul bolnavului în situația în care unitatea sanitară are această posibilitate. Formele farmaceutice cu administrare subcutanată/intramusculară pot fi transmise la domiciliul bolnavului în situația în care unitatea sanitară poate respecta precauțiile de păstrare și transport recomandate de producător, iar medicul curant apreciază că bolnavul/apartinătorii acestuia are/au posibilitatea administrării tratamentului la domiciliu;

7. în situația în care medicul curant apreciază că este posibilă administrarea medicamentelor specifice perfuzabile și la domiciliul pacientului [în funcție de starea clinico-biologică a pacientului, de condițiile de viață și de nivelul de educație ale acestuia sau ale aparținătorilor săi, de datele de siguranță privind administrarea medicamentului precizate în rezumatul caracteristicilor produsului (RCP)], cu sprijinul conducerii unității sanitare se poate organiza administrarea la domiciliul bolnavului a tratamentului specific sub supravegherea personalului medical;

8. materialele sanitare consumabile utilizate în cadrul Programului național de diabet zaharat și al Programului național de tratament pentru boli rare — epidermoliză buloasă, care se eliberează exclusiv prin farmaciile cu circuit închis ale unităților sanitare, pot fi eliberate și unei persoane care ridică materialele sanitare consumabile în numele bolnavului sau pot fi transmise la domiciliul bolnavului în situația în care unitatea sanitară are această posibilitate. Persoana care ridică materialele sanitare consumabile în numele bolnavului va prezenta un document de identitate, pentru asigurarea unei evidențe la nivelul unității sanitare;

9. pentru bolnavii incluși în cadrul programelor naționale de sănătate curative, aflați în tratament cu medicamente notate cu (**), (**1) și (**1 Ω) în Lista de medicamente aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, prescrierea în continuare a tratamentului specific se efectuează în baza documentelor medicale emise ca urmare a evaluărilor medicale periodice. Evaluările medicale periodice al căror termen de valabilitate — ce a fost prelungit în perioada stării de urgență — expiră după încetarea stării de urgență, precum și evaluările periodice programate ulterior încetării acestei stări vor fi efectuate în conformitate cu protocoalele terapeutice aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — (1) Unitățile de specialitate care au preluat în evidență, pe perioada stării de urgență, respectiv după încetarea stării de urgență, bolnavi din programele naționale de sănătate curative derulate prin unități sanitare cu paturi care au acordat și acordă servicii medicale pacienților diagnosticați cu COVID-19 pot derula programe naționale de sănătate curative până la data de 30 iunie 2020, în baza contractelor încheiate cu casele de asigurări de sănătate, fără a fi necesară nominalizarea acestora în normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative.

(2) Începând cu data de 1 iulie 2020, unitățile prevăzute la alin. (1) pot derula în continuare programe naționale de sănătate curative în condițiile respectării metodologiei de selecție a unităților de specialitate prevăzute în normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative.

(3) Sumele solicitate de către unitățile de specialitate prevăzute la alin. (1) pentru derularea programelor naționale de sănătate curative se acordă lunar, pe baza cererilor justificative, fundamentate în funcție de stocurile cantitativ-valorice preluate, consumurile înregistrate și numărul de bolnavi tratați, până la îndeplinirea criteriilor de selecție din chestionarul de evaluare și nominalizarea acestora în normele tehnice, după caz, dar nu mai târziu de data de 1 iulie 2020.

(4) Unitățile de specialitate prevăzute la alin. (1) care după data de 1 iulie 2020 nu vor mai derula programe naționale de sănătate curative au obligația transferării bolnavilor și a stocurilor cantitativ-valorice rămase către unitățile sanitare de la care au fost preluate.

Art. IV. — Până la data de 30 iunie 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru unitățile de specialitate care acordă servicii de dializă în cadrul Programului național de suplere a funcției renale la bolnavii cu insuficiență renală cronică, casele de asigurări de sănătate decontează toate serviciile de dializă efectiv realizate, cu încadrarea în numărul de bolnavi prevăzut la nivel național.

Art. V. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. VI. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Adela Cojan

București, 4 iunie 2020.
Nr. 715.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

